

Et snedigt snedigt!

Hans E. Kratholm Rasmussen

Jeg sidder ved skærmen og digter
som digtere nu engang gør
og så sker det at skærmen den svigter
midt i en sætning så tør.

Mens regnen pisker mod ruden
og hunden klør sig på snuden
da får jeg den skøre ide
at, tænk hvis nu regnen var sne

Så kunne jeg gå i haven
og skrive en snemand på maven
Det ville da føles så snedigt
at skrive et fingersnildt snedigt